

- 2) Czy zawarte w art. 3 ust. 2 dyrektyw 2008/69/WE wyrażenie „najpóźniej do dnia 31 grudnia 2008 r.” stanowi termin zawity ze względu na cel realizowany przez system ustanowiony dyrektywą Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. i nie daje państwom żadnej możliwości jego przedłużenia, skutkiem czego bieg tego terminu obliczany jest na podstawie tej dyrektywy?
- 3) Na wypadek gdyby uznano, że wspomniany termin może zostać przedłużony, czy może on zostać przedłużony z obiektywnych powodów działania siły wyższej, czy też, ze względu na to, że uprawnienie określone w art. 3 jest skierowane do państw członkowskich, mogą one termin ten przedłużyć na warunkach określonych w prawie krajowym i zgodnie z wymogami tego prawa?

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2008/69/WE z dnia 1 lipca 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej kłofentezyny, dikamby, difenokonazolu, diflubenzuronu, imazachinu, lenacylu, oksadiazonu, pikloramu i pyriproksyfenu jako substancji czynnych (Dz.U. L 172 z 2.7.2008, s. 9)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Murcia (Hiszpania) w dniu 25 maja 2016 r. – Europamur Alimentación S.A./ Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia

(Sprawa C-295/16)

(2016/C 305/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Murcia.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Europamur Alimentación S.A.

Strona pozwana: Dirección General de Consumo, Comercio y Artesanía de la Comunidad Autónoma de la Región de Murcia.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 2005/29/WE⁽¹⁾ o nieuczciwych praktykach handlowych należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 14 Ley 7/1996, de 15 de enero, de Ordenación del Comercio Minorista [ustawy 7/1996 z dnia 15 stycznia o uregulowaniu handlu detalicznego], który ma bardziej restrykcyjny charakter niż wspomniana dyrektywa, ponieważ zakazuje z góry sprzedaży ze stratą – również hurtownikom – uznając tę praktykę za wykroczenie administracyjne i w konsekwencji karząc ją, z uwagi na to, że hiszpańska ustawa poza uregulowaniem rynku ma na celu również ochronę interesów konsumentów?
- 2) Czy dyrektywę 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona wspomnianemu art. 14 LOCM również wtedy, gdy przepis krajowy zezwala na wyłącznie ogólnego zakazu sprzedaży ze stratą w przypadkach, gdy (i) sprawca wykroczenia udowodni, że sprzedaż ze stratą miała na celu osiągnięcie cen jednego lub kilku konkurentów, którzy mogliby w znaczny sposób wpłynąć na jego sprzedaż, lub (ii) chodzi o towary nietrwałe o zbliżającej się dacie przydatności?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22).